

Stará brána

Verím, že knihu Nehemiáš nemusíme čítať len ako časť histórie Izraela. Môžeme ju dnes znovu prežívať, ak začneme zápasíť o obnovu v našich životoch. Možno je to pre niekoho príliš alegorický výklad vidieť zničené mesto Jeruzalem (kvôli hriechu a neposlušnosti Božieho ľudu) ako náš osobný život (často narušený našou neposlušnosťou a hriechom). Ale je to jeden z možných prístupov ku tejto knihe.

Pri hlbšom štúdiu 3. kapitoly knihy Nehemiáš som si všimol 10 brán, ktoré potrebovali obnovu (v 12. kapitole sú spomínané ešte ďalšie dve). Keď som uvažoval o každej z nich a pýtal sa Pána, či tieto brány nepotrebujú obnovu aj v mojom živote, postupne som objavil 10 konkrétnych oblastí. A myslím si, že sú naozaj všetky pre náš duchovný život dôležité.

Tretia brána (o prvých dvoch som písal v predchádzajúcich úvodníkoch), ktorá je spomínaná v 3. kapitole, sa volala Stará brána:

Starú bránu opravoval Páseachov syn Jójada a Besódijov syn Mešullám. Oni ju vystužili trámami, osadili jej vráta, i jej zvislé a priečne závary. (Nehemiáš 3, 6)

Táto brána sa nachádzala v severozápadnom rohu hradieb. Už jej názov naznačuje, že snáď ona bola najstaršou. Hovorí o niečom starom, trvalom a osvedčenom. Pri tomto názve mi zvlášť zaznieva Jeremiášova výzva: ***Takto hovorí Hospodin: Zastavte sa na cestách, pozerajte a skúmajte dávne chodníky. Kde je dobrá cesta, po nej choďte a nájdete odpočinok pre svoju dušu. Odpovedali však: Nepôjdeme! (Jeremiáš 6, 16)*** Jeremiáš volal Boží ľud naspäť na staré a osvedčené cesty chodenia s Bohom. Evidentne to predstavuje základ vzťahu s Bohom, poznanie Boha takého aký naozaj je. Izrael sa odklonil od tohto fundamentu o Bohu, ktorý mu bol daný. Ba dokonca v čase Novej zmluvy vidíme ako farizejom a zákonníkom Pán Ježiš vyčíta, že k tomuto základu (Tóry - Božieho slova - a chodenia s Bohom) postupne popridávali množstvo svojich vlastných prikázaní, aplikácií a presvedčení, ktoré ich v konečnom dôsledku viedli k životu náboženskej pýchy, vyprázdnenia vzťahu s Bohom a životu bez lásky k blížnemu.

Myslím, že toto isté hrozí aj nám dnes: nové teologické dôrazy, nové formy budovania zboru a služieb, nové trendy... Koniec koncov v snahe niešť evanjelium a byť relevantný našej kultúre je vždy skryté reálne nebezpečenstvo prílišného prispôsobenia sa dobe, kultúre a stratenia striktných hodnôt a živého spoločenstva s Bohom.

V tomto zmysle Stará brána predstavuje **poklad dobrých a stále osvedčených základov našej viery**. Sú to jednak dobré základy učenia (o Bohu a našom spasení v Kristovi) a jednak dobré základy vzťahu a chodenia s Bohom.

Pri hlbšom štúdiu obnovy tejto brány si môžeme všimnúť jedinečné mená mužov (a mená ich otcov), ktorí túto bránu opravovali. Zistíme, že sú odvodené od koreňov veľmi kľúčových hebrejských slov:

Jehójada - je meno odvodené od koreňa J-D-A, ktorý predstavuje Božie nadprirodzené vedenie, poznanie (Ž 139, 23-24). Mohli by sme ho preložiť ako „Poznaný Bohom“ (alebo prebádaný, preskúmaný, odhalený).

Jehójadov otec - Páseach - má zase odvodené meno od známeho koreňa P-S-CH - pascha. Jeho meno súvisí s paschou - v preklade z hebrejčiny Boží anjel zabíjajúci prvorođených v Egypte preskakoval obydlia označené krvou baránkov. Význam tohto mena by mohol byť „Preskočený“ - vo význame „Omilostený“.

Mešulám má meno odvodené od koreňa Š-L-M - šalom - a znamená „Odplácajúci, odmeňujúci“. Toto je Boží pokoj - šalom - totiž obnovenie vzťahu človeka voči Bohu. Človek zmierený s Bohom - majúci pokoj s Bohom - je nekonečne hlboko oddaný, vďačný a celý sa dobrovoľne oddávajúci Bohu. Odpláca Božiu lásku a milosť, odmeňuje Boha svojím uctievaním.

Jeho otec - Besodejah - by sme doslovne mohli preložiť „v dôvernom obecenstve s Hospodinom“ (v dôvernom rozhovore - to slovo má tiež význam: svedek, priateľ, dôverník). Pri skúmaní tohto mena nám iste zaznievajú tieto Ježišove slová: ***Vy ste moji priatelia, ak robíte, čo vám prikazujem. Už vás nenazývam sluhami, pretože sluha nevie, čo robí jeho pán. Nazval som vás priateľmi, pretože som vám oznámil všetko, čo som počul od svojho Otca. (Ján 15, 14-15)***

Myslím, že ani nepotrebujem sumarizovať to, čo nám tieto hebrejské mená jasne ukazujú. Odkazujú nás totiž na niečo nesmierne osobné, dôverné, intímne, sväté - osobné zakúšanie Boha - ktoré úplne premieňa život človeka. Je to tá stará a stále osvedčená brána, ktorou by sme mali vchádzať a vychádzať pred naším Bohom.

Je v tvojom živote? Zakúšaš takéto premieňajúce spoločenstvo s Bohom? Si Ním poznaný a odhalený; Jeho milosťou zachránený; radostne a oddane Ho uctievať a chodiť v spoločenstve s Ním?

Michal Kevický